

12030
20.6.13

**ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ
ΑΡΙΣΤΕΡΑ**

Γιάννης Πανούσης

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Α' Αθήνας

20.6.2013

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ.κ. Υπουργούς

Υγείας

Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

Οικονομικών

ΘΕΜΑ: Συγχώνευση OKANA - ΚΕΘΕΑ

Πριν από δύο μήνες ψηφίσθηκε από το Κοινοβούλιο με ευρεία πλειοψηφία ο Ν. 4139 (ΦΕΚ 74, 20.3.2013, τ. Α), ο οποίος σε κάθε περίπτωση αποτελεί ένα βήμα εμπρός για τη χώρα μας σε σχέση με την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών. Μεταξύ άλλων, στο συγκεκριμένο Νόμο, προσδιορίζονται με σαφήνεια τα όργανα και οι διαδικασίες εφαρμογής και υλοποίησης της Εθνικής Στρατηγικής για την αντιμετώπιση του προβλήματος των Ναρκωτικών, ενώ σε συνέχεια του σχετικού Νόμου, στις 5.6.2013 ο ίδιος ο Πρωθυπουργός με απόφασή του (Υ 292-ΦΕΚ ΤΕΥΧΟΣ Υ.Ο.Δ.Δ. 251-5.6.2013) όρισε τον πρώτο Εθνικό Συντονιστή της χώρας για την οργάνωση των δράσεων καταπολέμησης του προβλήματος των ναρκωτικών. Με βάση το γράμμα αλλά και το πνεύμα του Ν. 4139, ορίζονται ως δύο βασικοί και ανεξάρτητοι πυλώνες υλοποίησης της Εθνικής Στρατηγικής για τα ναρκωτικά στη χώρα μας, το ΚΕΘΕΑ και ο OKANA, αντανakλώντας με τον τρόπο αυτό, τις επιστημονικές παραδοχές για την ύπαρξη δύο εντελώς διαφορετικών φιλοσοφιών και πρακτικών στο ζήτημα της απεξάρτησης και επανένταξης, με στόχο την αύξηση της αποτελεσματικότητάς τους. Παρ' όλ' αυτά, πλήθος δημοσιευμάτων τις τελευταίες ημέρες, αναφέρουν την πρόθεση της Κυβέρνησης να προχωρήσει στη συγχώνευση του ΚΕΘΕΑ και του OKANA.

Εάν αληθεύει η πρόθεση αυτή, προκαλεί πραγματικά εντύπωση η προχειρότητα αλλά και η επιφανειακή αντιμετώπιση εξαιρετικά κρίσιμων και σοβαρών θεμάτων, όπως το πρόβλημα των ναρκωτικών. Σε μια εποχή κατά την οποία, η χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών και οι μολύνσεις HIV/AIDS λόγω της χρήσης παρουσιάζουν ραγδαία αύξηση στη χώρα μας, ενώ παράλληλα έχουν εισαχθεί νέα και ιδιαίτερα επικίνδυνα ναρκωτικά όπως για παράδειγμα το *sisa*, είναι λογικό ότι οι αντίστοιχοι φορείς να καλούνται να ανταποκριθούν σε πολύ περισσότερες αλλά και δυσκολότερες ανάγκες. Να σημειωθεί, ότι τόσο για το θέμα της αύξησης των κρουσμάτων

HIV/AIDS, όσο και για την αύξηση των χρηστών των νέων ναρκωτικών στην Ελλάδα, έχουν γίνει ήδη αναφορές σε Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης του εξωτερικού (Guardian 16.5.2013).

Τα προβλήματα που θα προκληθούν από τη φημολογούμενη συγχώνευση είναι αξεπέραστα, δεδομένου ότι ο κάθε ένας εκ των δύο αυτών Οργανισμών, αντιπροσωπεύει διαφορετικές φιλοσοφίες και επιστημονικές προσεγγίσεις στο ζήτημα της απεξάρτησης. Τούτο δεν συμβαίνει για λόγους σπατάλης ή περιττής πολυτέλειας αλλά εξαιτίας του ότι η παγκόσμια επιστημονική κοινότητα έχει δεχθεί την ισοτιμία των δύο διαφορετικών θεραπευτικών προσεγγίσεων και κατ' επέκταση έχει αποδεχθεί την ανάγκη συνύπαρξης και των δύο προσεγγίσεων με στόχο τη μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα της διαδικασίας απεξάρτησης. Για παράδειγμα, μία σημαντική διαφορά μεταξύ των δύο προσεγγίσεων είναι η χρήση ή μη υποκατάστατων ουσιών κατά τη θεραπευτική διαδικασία. Λαμβάνοντας υπόψη όμως, ότι η χορήγηση υποκατάστατων ουσιών δεν επιτρέπεται στους έφηβους χρήστες, διερωτάται κανείς με ποια από τις δύο προσεγγίσεις θα αντιμετωπίζονται τα συγκεκριμένα περιστατικά; Να σημειωθεί επίσης, ότι η σχεδιαζόμενη συγχώνευση θα οδηγήσει πρακτικά στην ύπαρξη μίας και μόνης θεραπευτικής προσέγγισης, με συνέπεια οι ίδιοι οι χρήστες να μην έχουν τη δυνατότητα επιλογής προγράμματος απεξάρτησης όπως έχουν τη στιγμή αυτή («στεγνά» προγράμματα ή προγράμματα με χρήση υποκατάστατων ουσιών). Τέλος, κρίσιμης σημασίας είναι και η λειτουργία των ομάδων «υπηρεσίας βοήθειας στο δρόμο» (street work), οι οποίες έχουν να παρουσιάσουν εξαιρετικά υψηλά ποσοστά αποτελεσματικότητας, λόγω της δυνατότητάς τους να προσεγγίζουν το πρόβλημα στο περιβάλλον στο οποίο αυτό εξελίσσεται.

Ο εξορθολογισμός του Δημοσίου είναι μεν ένας κοινά αποδεκτός στόχος – ο οποίος όμως δεν μπορεί να θεωρηθεί υπέρτερης σημασίας, από την παροχή κοινωνικής φροντίδας και την ανακοπή της πορείας προϊούσας εξαθλίωσης των ανθρώπων, οι οποίοι βρίσκονται ήδη στο περιθώριο λόγω του προβλήματος των ναρκωτικών. Για την ομάδα πληθυσμού των χρηστών, το θέμα της συγχώνευσης των οργανισμών ΚΕΘΕΑ και ΟΚΑΝΑ, δεν αποτελεί μια διαδικαστική ή μια διοικητική, μεταρρυθμιστική λεπτομέρεια αλλά κυριολεκτικά ένα ζήτημα ζωής ή θανάτου, ενώ κοινωνικά δίνεται το αρνητικό μήνυμα της οριστικής εγκατάλειψης και του αποκλεισμού των ήδη εγκαταλελειμμένων και αποκλεισμένων.

Κατόπιν τούτων,

ΕΡΩΤΩΝΤΑΙ ΟΙ κ.κ. ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. Τι άλλαξε μέσα σε δύο μήνες από την ψήφιση του Ν. 4139 και την απόφαση για ορισμό Εθνικού Συντονιστή και η Κυβέρνηση συζητά να προβεί στην επί της ουσίας αναίρεσή του;
2. Εκτός από τις απολύσεις προσωπικού, τι άλλους στόχους (διοικητικούς, επιστημονικούς, θεραπευτικούς, κλπ) εξυπηρετεί και με ποιο ακριβώς σκεπτικό, συζητείται η συγχώνευση των Οργανισμών αυτών;
3. Για ποιο λόγο δεν έχει ξεκινήσει η εφαρμογή του νέου Νόμου, ο οποίος έτυχε ευρείας αποδοχής στη Βουλή και στην κοινωνία;
4. Ποια είναι η χρηματοδότηση των φορέων για το 2013;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Γιάννης Πανούσης